

Ce poate fi mai dureros decât pierderea? Ce poate fi mai înfricoşător…decât întunericul? Si ce poate fi mai adânc… decât suferinţa?
Stau pe marginea râului şi privesc în depărtare…sperând să simt totuşi apropierea…Aştept un semn, o licărire, o şoaptă sau un sunet…poate doar o privire…s-o simt cum se aprinde şi se transforma în dorinţă…în trăire…